НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх.No 51-554-04-381
Дата 24 / 11 2025

ЧРЕЗ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА 51-ВО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Г-ЖА РАЯ НАЗАРЯН

10 52 часа

ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ

НА КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

Г-Н ДЕЛЯН ДОБРЕВ

УВАЖАЕМИ Г-Н ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл.79, ал.1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасям предложение за изменение и допълнение на законопроекта за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2026 година със сигнатура 51-502-01-64, внесен от Министерски съвет на 13.11.2025 г., както следва:

В §20, т.3 на Преходни и заключителни разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Числото *„1860“* се заменя с текста: *„150 % от средната брутна работна заплата за страната за последните три месеца на предходната година според данните на Националния статистически институт“;*

2. Числото *„1550“* се заменя с текста *„125 % от средната брутна работна заплата за страната за последните три месеца на предходната година според данните на Националния статистически институт“.*

С предлаганата промяна се цели замяната на фиксираните минимални основни месечни работни заплати на лекарите без специалност, лекарите по дентална медицина без специалност, магистър-фармацевтите без специалност, лицата с висше немедицинско образование (магистри), пряко ангажирани в диагностично-лечебния процес, специализантите без предходно придобита друга специалност в системата на здравеопазването, както и на медицинските сестри, акушерките, лекарските асистенти, фелдшерите, медицинските лаборанти, рентгеновите лаборанти, рехабилитаторите, помощник-фармацевтите, зъботехниците, лицата с висше немедицинско образование (бакалаври), пряко ангажирани в диагностично-лечебния процес, масажистите (с увредено зрение) с процентно обвързване към размера на средната брутна работна заплата за страната по следните съображения:

В българската правна система е утвърдена практиката фиксирани парични суми да не се вписват директно в закон, особено когато става въпрос за дългосрочно регулиране на трудови възнаграждения. Фиксираните суми в закон водят до необходимост от честа

законодателна намеса и създават правна несигурност, което противоречи на принципа за стабилност и предвидимост на правната уредба. Не е случайно, че в редица държави-членки на ЕС минималните възнаграждения в здравеопазването също са обвързани процентно със средната или минималната работна заплата за страната, което осигурява автоматична индексация и защита от инфлация без необходимост от ежегодни законодателни промени.

Не по-маловажно е, че през последните години България е изправена пред висока инфлация, която очаквано ще се засили след влизането ни в еврозоната. Фиксираните възнаграждения, определени със закон през 2025 г. и пренесени в следващите години, реално ще намаляват покупателната способност на лекарите и медицинските специалисти с всяка изминала година. Това ще доведе до трайно влошаване на материалното им положение и до изтичане на кадри към други държави или сектори, което, за да бъде предотвратено, ще наложи всяка година Народното събрание да изменя закона за лечебните заведения, за да коригира тези фиксирани суми. Считам това за излишен и неефективен подход, който ще натовари законодателния процес и ще създаде риск от забавяне или пропуск в актуализацията на възнагражденията.

Процентното обвързване няма да доведе до неконтролирано увеличение на разходите, тъй като средната заплата се определя обективно от НСИ, а бюджетът на НЗОК се гласува ежегодно, което гарантира финансовата предвидимост на НЗОК и на лечебните заведения. По този начин ще се постигне баланс между защита на доходите на лекарите и медицинските специалисти от една страна, и финансовата дисциплина, от друга.

С оглед на гореизложеното предлагам фиксираните суми в Закона за бюджета на НЗОК за 2026 г. да бъдат заменени със следния механизъм:

- минимална основна месечна работна заплата на лекарите без специалност, лекарите по дентална медицина без специалност, магистър-фармацевтите без специалност, лицата с висше немедицинско образование (магистри), пряко ангажирани в диагностично-лечебния процес, специализантите без предходно придобита друга специалност в системата на здравеопазването да бъде не по-малко от **150 % от средната брутна работна заплата за страната за последните три месеца на предходната година.**

- минимална основна месечна работна заплата на медицинските сестри, акушерките, лекарските асистенти, фелдшерите, медицинските лаборанти, рентгеновите лаборанти, рехабилитаторите, помощник-фармацевтите, зъботехниците, лицата с висше немедицинско образование (бакалаври), пряко ангажирани в диагностично-лечебния процес; масажистите (с увредено зрение) да бъде не по-малко от **125 % от средната брутна работна заплата за страната за последните три месеца на предходната година.**

Очакваният ефект е повишаване на мотивацията и задържането на медицински кадри, намаляване на административната тежест и привеждане на българското законодателство в по-голямо съответствие с добрите европейски практики.

ВНОСИТЕЛ:

Маргарита Иванова Михаелс